Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (veliko vijeće)

15. srpnja 2021.*

„Žalba – Bankovna unija – Jedinstveni mehanizam za sanaciju (SRM) – Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) – Izračun *ex ante* doprinosâ za 2017. – Potvrda vjerodostojnosti odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) – Obveza obrazlaganja – Povjerljivi podaci – Zakonitost Delegirane uredbe (EU) 2015/63”

U spojenim predmetima C-584/20 P i C-621/20 P,

povodom dviju žalbi na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesenih 6. i 20. studenoga 2020.,

Europska komisija, koju zastupaju D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci i A. Steiblytė, u svojstvu agenata,

žalitelj u predmetu C-584/20 P,

koju podupire:

Kraljevina Španjolska, koju zastupa J. Rodríguez de la Rúa Puig, u svojstvu agenta,

intervenijent u žalbenom postupku,

a druge stranke postupka su:

Landesbank Baden-Württemberg, sa sjedištem u Stuttgartu (Njemačka), koji zastupaju H. Berger i M. Weber, *Rechtsanwälte*,

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

koji podupire:

Fédération bancaire française, sa sjedištem u Parizu (Francuska), koji zastupaju A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, *avocats*,

intervenijent u žalbenom postupku,

Jedinstveni sanacijski odbor (SRB), koji zastupaju K.-P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin i H. Ehlers, u svojstvu agenata, uz asistenciju H.-G. Kamanna i P. Geya, *Rechtsanwälte*, i F. Louisa, *avocat*,

* Jezik postupka: njemački

tuženik u prvostupanjskom postupku,

i

Jedinstveni sanacijski odbor (SRB), koji zastupaju K.-P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin i H. Ehlers, u svojstvu agenata, uz asistenciju H.-G. Kamanna i P. Geya, *Rechtsanwälte*, i F. Louisa, *avocat*,

žalitelj u predmetu C-621/20 P,

koji podupire

Kraljevina Španjolska, koju zastupa J. Rodríguez de la Rúa Puig, u svojstvu agenta,

intervenijent u žalbenom postupku,

a druge stranke postupka su:

Landesbank Baden-Württemberg, sa sjedištem u Stuttgartu (Njemačka), koji zastupaju H. Berger i M. Weber, *Rechtsanwälte*,

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

koji podupire:

Fédération bancaire française, sa sjedištem u Parizu (Francuska), koji zastupaju A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, *avocats*,

intervenijent u žalbenom postupku,

Europska komisija, koju zastupaju D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci i A. Steiblytė, u svojstvu agenata,

intervenijent u prvostupanjskom postupku,

SUD (veliko vijeće),

u sastavu: K. Lenaerts, predsjednik, R. Silva de Lapuerta, potpredsjednica, J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, M. Ilešič, L. Bay Larsen (izvjestitelj), A. Kumin i N. Wahl, predsjednici vijeća, T. von Danwitz, M. Safjan, C. Lycourgos, I. Jarukaitis, N. Jääskinen i I. Ziemele, suci,

nezavisni odvjetnik: J. Richard de la Tour,

tajnik: D. Dittert, načelnik odjela,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 23. ožujka 2021.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 27. travnja 2021.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojim žalbama Europska komisija i Jedinstveni sanacijski odbor (SRB) zahtijevaju ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 23. rujna 2020., Landesbank Baden-Württemberg/SRB (T-411/17, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2020:435), kojom je taj sud poništio SRB-ovu odluku donesenu na njegovoj izvršnoj sjednici od 11. travnja 2017. o izračunu *ex ante* doprinosâ Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017. (SRB/ES/SRF/2017/05) (u daljnjem tekstu: sporna odluka) u dijelu u kojem se odnosi na Landesbank Baden-Württemberg.

Pravni okvir

Direktiva 2014/59/EU

2 Uvodne izjave 105. do 107. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.) glase kako slijedi:

„(105) U načelu bi se doprinosi financijskog sektora trebali prikupiti prije pokretanja postupka sanacije i neovisno o njemu. Kada prethodno financiranje nije dovoljno da se njime pokriju gubitci ili troškovi nastali korištenjem aranžmana financiranja, trebali bi se prikupiti dodatni doprinosi kako bi se snosio dodatni trošak ili gubitak.

(106) Kako bi se dosegnula kritična masa i izbjegli prociklički učinci koji bi nastali da se aranžmani financiranja moraju oslanjati samo na *ex-post* doprinose u sistemskoj krizi, neophodno je da *ex ante* dostupna financijska sredstva nacionalnih aranžmana financiranja dosegnu barem određenu minimalnu ciljanu razinu.

(107) Kako bi se osigurao pošten izračun doprinosa i omogućili poticaji za poslovanje po modelu koji predstavlja manji rizik, kod doprinosa nacionalnim aranžmanima financiranja trebao bi se uzeti u obzir stupanj kreditnog, likvidnosnog i tržišnog rizika, a koji snose institucije.”

3 Članak 102. stavak 1. te direktive određuje:

„Države članice osiguravaju da do 31. prosinca 2024. dostupna financijska sredstva njihovih aranžmana financiranja dosegnu najmanje 1 % iznosa osiguranih depozita svih institucija s odobrenjem za rad na njihovu državnom području. Države članice mogu postaviti ciljne razine u slučaju prekoračenja tog iznosa.”

4 Članak 103. navedene direktive određuje:

„1. Kako bi se ostvarila ciljna razina navedena u članku 102., države članice osiguravaju da se doprinosi prikupljaju najmanje na godišnjoj razini od institucija s odobrenjem za rad na njihovom državnom području uključujući podružnice u Uniji.

2. Doprinos svake institucije razmjeran je iznosu njezinih obveza (isključujući regulatorni kapital) umanjenom za osigurane depozite u odnosu na ukupne obveze (isključujući regulatorni

kapital) umanjene za osigurane depozite svih institucija s odobrenjem za rad na državnom području države članice.

Ti doprinosi usklađuju se razmjerno profilu rizičnosti institucija u skladu s kriterijima usvojenima u skladu sa stavkom 7.

[…]

7. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. radi pobližeg određivanja pojma prilagođavanja doprinosa razmjerno profilu rizičnosti institucije kako je navedeno u stavku 2. uzimajući u obzir sve sljedeće okolnosti:

(a) izloženost institucije riziku, uključujući važnost njezinih aktivnosti trgovanja, njezina izvanbilančna izlaganja riziku i njezin stupanj zaduženosti;

(b) stabilnost i raznolikost izvora financiranja društva i neopterećenu imovinu s visokim stupnjem likvidnosti;

(c) financijsko stanje institucije;

(d) vjerojatnost da će institucija krenuti u sanaciju;

(e) razinu do koje je institucija prethodno imala koristi od izvanrednih javnih financijskih potpora;

(f) složenost strukture institucije i mogućnost njezine sanacije;

(g) važnost institucije za stabilnost financijskog sustava ili ekonomije jedne države članice ili više država članica ili Unije;

(h) činjenicu da je institucija dio institucionalnog sustava zaštite.”

Uredba (EU) br. 806/2014

5 U uvodnoj izjavi 41. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.) navedeno je:

„U kontekstu misije [SRB-a] i sanacijskih ciljeva koji uključuju zaštitu javnih sredstava, funkcioniranje [J]edinstvenog sanacijskog mehanizma [(SRM)] trebalo bi se financirati doprinosima koje plaćaju institucije s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama.”

6 Članak 69. stavak 1. te uredbe predviđa:

„Do kraja početnog razdoblja od osam godina, od 1. siječnja 2016. […] dostupna financijska sredstva [Jedinstvenog fonda za sanaciju (SRF)] iznose najmanje 1 % iznosa osiguranog depozita svih kreditnih institucija s odobrenjem u svim državama članicama sudionicama.”

7 U članku 70. stavcima 1. do 2. navedene uredbe određeno je:

„1. Pojedinačni doprinos svake institucije prikuplja se najmanje jedanput godišnje i izračunava se razmjerno iznosu njezinih obveza (isključujući regulatorni kapital) umanjenih za osigurane depozite, u odnosu na ukupne obveze (isključujući regulatorni kapital) umanjene za osigurane depozite svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica.

2. Svake godine, nakon savjetovanja s [Europskom središnjom bankom (ESB)] ili nadležnim nacionalnim tijelom te u uskoj suradnji s nacionalnim sanacijskim tijelom, [SRB] izračunava pojedinačne doprinose kako bi osigurao da doprinosi svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica ne premašuju 12,5 % ciljne razine.

Svake godine izračun doprinosa pojedinih institucija temelji se na:

(a) paušalnom doprinosu koji se temelji na razmjernom iznosu obveza institucije, isključujući regulatorni kapital i osigurane depozite, u odnosu na obveze koje isključuju regulatorni kapital i osigurane depozite svih institucija s odobrenjem na državnim područjima država članica sudionica i

(b) doprinosu prilagođenom za rizik koji se temelji na kriterijima propisanima u članku 103. stavku 7. Direktive [2014/59], uzimajući u obzir načelo proporcionalnosti, bez narušavanja struktura bankarskog sektora u državama članicama.

U odnosu između paušalnog doprinosa i doprinosa prilagođenog za rizik mora se uzeti u obzir uravnotežena raspodjela doprinosa na različite vrste banaka.

[…]”

8 Članak 88. stavak 1. iste uredbe glasi kako slijedi:

„Članovi [SRB-a], potpredsjednik, […] zaposlenici [SRB-a] i zaposlenici razmijenjeni s državom članicom sudionicom ili upućeni iz nje koji obavljaju dužnosti sanacije, podliježu zahtjevima za čuvanje profesionalne tajne u skladu s člankom 339. UFEU-a i odgovarajućim odredbama zakonodavstva Unije. Posebno im se zabranjuje odavanje povjerljivih informacija koje dobiju tijekom obavljanja svojih profesionalnih aktivnosti ili od nadležnog tijela ili sanacijskog tijela u odnosu na njihove dužnosti u okviru ove Uredbe bilo kojoj osobi ili tijelu, osim ako pri izvršavanju njihovih dužnosti u okviru ove Uredbe ili informacije nisu u sažetom ili zbirnom obliku pa subjekte iz članka 2. nije moguće prepoznati, ili se upotrebljavaju uz izričitu prethodnu suglasnost tijela ili subjekta koji je dostavio informacije.

Informacije koje su podložne zahtjevima za čuvanje profesionalne tajne ne smiju se otkriti drugom javnom ili privatnom subjektu, osim kad je takvo otkrivanje potrebno u sudskom postupku.”

Delegirana uredba (EU) 2015/63

9 Članak 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.) određuje:

„1. Sanacijska tijela utvrđuju godišnji doprinos svake institucije razmjerno njezinu profilu rizičnosti na temelju informacija koje je institucija dostavila […] te primjenom metodologije iz ovog odjeljka.

2. Sanacijsko tijelo utvrđuje godišnji doprinos iz stavka 1. na temelju godišnje ciljne razine aranžmana financiranja sanacije, uzimajući u obzir ciljnu razinu koju je potrebno dosegnuti do 31. prosinca 2024. u skladu s člankom 102. stavkom 1. Direktive [2014/59], te na temelju prosječnog iznosa osiguranih depozita u prethodnoj godini, koji se izračunava tromjesečno, za sve institucije s odobrenjem za rad na njegovu državnom području."

10 U članku 5. te delegirane uredbe navedena su načela o prilagodbi osnovnih godišnjih doprinosa riziku.

11 Članak 6. navedene delegirane uredbe određuje stupove i pokazatelje rizika čiji je relativni ponder utvrđen u članku 7. iste delegirane uredbe.

12 Članak 9. Delegirane uredbe 2015/63 predviđa:

„1. Sanacijsko tijelo za svaku instituciju utvrđuje dodatni multiplikator za prilagodbu riziku kombiniranjem pokazatelja rizika iz članka 6. u skladu s formulom i postupcima iz Priloga I.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 10., godišnji doprinos svake institucije za pojedino razdoblje doprinosa sanacijsko tijelo utvrđuje množenjem osnovnog godišnjeg doprinosa dodatnim multiplikatorom za prilagodbu riziku u skladu s formulom i postupcima iz Priloga I.

3. Multiplikator za prilagodbu riziku iznosi od 0,8 do 1,5."

13 Članak 13. stavak 1. te delegirane uredbe određuje:

„Sanacijsko tijelo najkasnije do 1. svibnja svake godine obavješćuje sve institucije iz članka 2. o odluci o utvrđivanju godišnjeg doprinosa svake od njih."

14 Prilog I. navedenoj delegiranoj uredbi naslovljen je „Postupak za izračunavanje godišnjih doprinosa institucija" i podrobno opisuje korake koje SRB mora slijediti prilikom izračuna *ex ante* doprinosâ SRF-u.

Okolnosti spora

15 Spornom odlukom SRB je odlučio o iznosu *ex ante* doprinosâ SRF-u za 2017., uključujući iznos doprinosa društva Landesbank Baden-Württemberg, kreditne institucije sa sjedištem u Njemačkoj.

16 Rješenjem o prikupljanju doprinosa od 21. travnja 2017., koje je društvo Landesbank Baden-Württemberg primilo 24. travnja 2017., Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Savezni ured za stabilizaciju financijskih tržišta, Njemačka) obavijestio je društvo Landesbank Baden-Württemberg da je SRB utvrdio njegov *ex ante* doprinos SRF-u za 2017. i naveo mu iznos koji treba platiti u korist Restrukturierungsfondsa (fond za restrukturiranje, Njemačka). Dva su dokumenta bila priložena tom rješenju o prikupljanju doprinosa, to jest njemačka verzija teksta sporne odluke, bez priloga koji se spominje u tom tekstu, te dokument pod naslovom „Detalji izračuna (prilagođeno riziku): *Ex ante* doprinosi [SRF-u] za 2017." (u daljnjem tekstu: usklađeni prilog).

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

17 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 30. lipnja 2017. društvo Landesbank Baden-Württemberg pokrenulo je postupak za poništenje sporne odluke.

18 U prilog toj tužbi istaknulo je šest tužbenih razloga. Prvi od tih tužbenih razloga temeljio se na povredi članka 296. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) zbog nedostatnog obrazloženja sporne odluke, drugi na povredi članka 41. Povelje zato što društvo Landesbank Baden-Württemberg nije bilo saslušano, treći na povredi članka 47. Povelje zbog neprovjerljivosti te odluke, četvrti na povredi više odredaba sekundarnog prava kao i članaka 16. i 20. Povelje zbog primjene multiplikatora za pokazatelj „institucionalni sustav zaštite", peti na povredi članka 16. Povelje i načela proporcionalnosti zbog primjene multiplikatora za prilagodbu riziku te šesti na nezakonitosti članaka 4. do 7. i članka 9. Delegirane uredbe 2015/63 kao i Priloga I. toj delegiranoj uredbi.

19 Odlukom od 13. studenoga 2017. Komisiji je dopušteno intervenirati u potporu SRB-ovu zahtjevu.

20 Mjerom upravljanja postupkom i trima rješenjima o mjerama izvođenja dokaza Opći sud pozvao je SRB da dostavi više informacija i više dokumenata, među kojima je cjelovita preslika izvornika sporne odluke zajedno s njezinim prilogom.

21 Pobijanom presudom Opći sud poništio je spornu odluku u dijelu u kojem se odnosi na društvo Landesbank Baden-Württemberg te je presudio da se njezini učinci održavaju na snazi u razdoblju od šest mjeseci od dana kada ta presuda postane pravomoćna.

22 Kao prvo, Opći sud ispitao je po službenoj dužnosti razlog koji se temeljio na nepostojanju potvrde vjerodostojnosti.

23 U tom je pogledu u točkama 46. i 47. pobijane presude istaknuo da, iako je SRB podnio presliku potpisane verzije teksta sporne odluke kao i presliku također potpisanog dostavnog obrasca koji se odnosi na spis, on nije podnio nikakav dokaz o potvrdi vjerodostojnosti priloga toj odluci, koji je bitan element navedene odluke. Konkretno, Opći sud je u točki 51. pobijane presude naglasio da SRB nije dokazao da je taj prilog bio elektronički potpisan.

24 U točki 52. pobijane presude Opći sud je tvrdio je da argument koji je SRB iznio na raspravi i prema kojem je navedeni prilog bio dostupan u dokumentacijskom sustavu pod nazivom „Advanced Records System" (u daljnjem tekstu: sustav ARES) u trenutku potpisivanja dostavnog obrasca nov i stoga nedopušten te u svakom slučaju neosnovan. U točki 53. te presude Opći sud

je tako primijetio da dostavni obrazac koji je SRB podnio ne sadržava nijedan element koji dokazuje osnovanost tog argumenta ili na temelju kojeg se može utvrditi neraskidiva veza između tog obrasca i dokumenta koji je prisutan u ARES-u, a koji odgovara prilogu spornoj odluci.

25 Slijedom toga, Opći sud je u točki 55. pobijane presude presudio da zahtjev potvrde vjerodostojnosti sporne odluke nije zadovoljen.

26 Kao drugo, Opći sud je smatrao svrsishodnim, u interesu dobrog sudovanja, ispitati prvi, treći i šesti tužbeni razlog koje je istaknulo društvo Landesbank Baden-Württemberg te je prihvatio te razloge.

27 Opći sud je, prvo, ispitao jesu li bili poštovani obveza obrazlaganja i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu.

28 U točkama 95. do 98. pobijane presude Opći sud je utvrdio da sporna odluka ne sadržava gotovo nijedan element koji služi za izračun *ex ante* doprinosa društva Landesbank Baden-Württemberg SRF-u za 2017. i da, iako su u usklađenom prilogu određeni drugi elementi za izračun, on ne sadržava dostatne elemente za provjeru točnosti tog doprinosa. Opći sud je osobito presudio da taj dokument ne sadržava nijedan element koji se odnosi na ostale bankarske institucije kojih se taj izračun tiče, iako primjenom osobito članaka 4. do 7. i članka 9. Delegirane uredbe 2015/63 izračun navedenog doprinosa istodobno podrazumijeva izračunavanje udjela obveza društva Landesbank Baden-Württemberg u odnosu na ukupne obveze tih drugih institucija kao i procjenu njegova rizika s obzirom na rizik navedenih drugih institucija.

29 Opći sud je, usto, u točkama 100. i 102. pobijane presude pojasnio da je, s obzirom na povjerljivu narav podataka uzetih u obzir prilikom izračuna *ex ante* doprinosa društva Landesbank Baden-Württemberg SRF-u za 2017., način njegova izračuna sam po sebi netransparentan i negativno utječe na njegovu mogućnost da učinkovito osporava pobijanu odluku. Prema tome, Opći sud je u točki 109. te presude smatrao da obrazloženje pruženo društvu Landesbank Baden-Württemberg stavlja to društvo u položaj u kojem ono ne može znati je li iznos tog doprinosa pravilno izračunan ili ga mora osporavati pred sudovima Unije.

30 Opći sud je iz toga u točki 110. pobijane presude zaključio da je SRB povrijedio obvezu obrazlaganja.

31 Drugo, u točki 127. te presude istaknuo je da mogućnost Općeg suda da od SRB-a zatraži da podnese informacije radi ispitivanja zakonitosti sporne odluke ne može u ovom slučaju izmijeniti utvrđenje povrede obveze obrazlaganja niti jamčiti poštovanje prava društva Landesbank Baden-Württemberg na djelotvornu sudsku zaštitu.

32 Treće, Opći sud odlučio je o prigovoru nezakonitosti koji je istaknulo društvo Landesbank Baden-Württemberg.

33 U tom je pogledu Opći sud u točki 129. pobijane presude smatrao da netransparentnost načina izračuna *ex ante* doprinosa SRF-u proizlazi, barem djelomično, iz Delegirane uredbe 2015/63. Slijedom navedenog, u točki 141. te presude presudio je da povreda obveze obrazlaganja koja je utvrđena u toj presudi, za dio izračuna tih doprinosa koji se odnosi na prilagođavanje razmjerno profilu rizičnosti, proizlazi iz nezakonitosti članaka 4. do 7., članka 9. i Priloga I. toj delegiranoj uredbi.

Zahtjevi stranaka

34 Svojom žalbom u predmetu C-584/20 P Komisija od Suda zahtijeva da:

– ukine pobijanu presudu i

– naloži društvu Landesbank Baden-Württemberg snošenje troškova žalbenog postupka.

35 Svojom žalbom u predmetu C-621/20 P SRB od Suda zahtijeva da:

– ukine pobijanu presudu;

– odbije tužbu koju je podnijelo društvo Landesbank Baden-Württemberg i

– naloži društvu Landesbank Baden-Württemberg snošenje troškova u vezi s prvostupanjskim i žalbenim postupkom.

36 Društvo Landesbank Baden-Württemberg od Suda zahtijeva da:

– odbije žalbe i

– naloži Komisiji i SRB-u snošenje troškova.

Postupak pred Sudom

37 Zasebnim aktima podnesenima tajništvu Suda prilikom podnošenja svojih žalbi Komisija i SRB zatražili su da se o ovim predmetima odluči u ubrzanom postupku, predviđenom u člancima 133. do 136. Poslovnika Suda, koji se primjenjuju na žalbeni postupak na temelju njegova članka 190. stavka 1.

38 U prilog svojim zahtjevima Komisija i SRB istaknuli su, u biti, da pobijana presuda ima dalekosežne posljedice na godišnji izračun *ex ante* doprinosâ SRF-u, da je nužno najbrže moguće razjasniti pravni okvir kojim je uređen taj izračun kako bi se SRF-u omogućilo da stekne financijsku sposobnost koju zahtijeva njegova uloga i da postoji opasnost da bi se u očekivanju tog pojašnjenja velik broj tužbi mogao podnijeti pred sudovima Unije.

39 Iz članka 133. Poslovnika Suda proizlazi da na zahtjev tužitelja ili tuženika, kad priroda predmeta zahtijeva postupanje u kratkim rokovima, nakon što sasluša drugu stranku, suca izvjestitelja i nezavisnog odvjetnika, predsjednik Suda može odlučiti da se o tom zahtjevu, iznimno od odredaba tog Poslovnika, odluči u ubrzanom postupku.

40 Dana 4. i 8. prosinca 2020. predsjednik Suda, nakon što je saslušao suca izvjestitelja i nezavisnog odvjetnika, odlučio je prihvatiti zahtjeve Komisije i SRB-a.

41 Naime, pobijana presuda dovodi u pitanje postupke koji se primjenjuju unutar SRB-a kako bi se osigurala potvrda vjerodostojnosti i obrazloženje odluka kojima su utvrđeni *ex ante* doprinosi SRF-u kao i zakonitost bitnih elemenata metode izračuna tih doprinosa. Proizlazi da je od objave te presude SRB izložen velikoj neizvjesnosti glede postupaka i načina izračuna koji se trebaju

primijeniti u tu svrhu, iako je on na temelju članka 13. stavka 1. Delegirane uredbe 2015/63 dužan najkasnije do 1. svibnja svake godine obavijestiti svaku od dotičnih institucija o svojoj odluci o utvrđivanju godišnjeg doprinosa tih institucija SRF-u.

42 S obzirom na važnost SRF-ove uloge u okviru bankovne unije, postojanost takve neizvjesnosti oko uvjeta njegova financiranja može imati znatan negativan utjecaj sistemske naravi na funkcioniranje te unije i, prema tome, na stabilnost europodručja. Stoga, kako bi se uklonila bilo kakva prepreka postupku prikupljanja doprinosâ kojim se osigurava to financiranje, važno je u najkraćem mogućem roku otkloniti tu neizvjesnost (vidjeti po analogiji rješenja predsjednika Suda od 4. listopada 2012., Pringle, C-370/12, neobjavljeno, EU:C:2012:620, t. 7. i 8. i od 12. lipnja 2018., ESB/Latvija, C-238/18, neobjavljeno, EU:C:2018:488, t. 17.).

43 U skladu s člankom 54. stavkom 2. Poslovnika Suda, predsjednik Suda odučio je 12. veljače 2021. spojiti ove predmete u svrhu usmenog dijela postupka kao i u svrhu donošenja presude.

44 Rješenjima predsjednika Suda od 25. veljače 2021., Komisija/Landesbank Baden-Württemberg i SRB (C-584/20 P, neobjavljeno, EU:C:2021:150) i SRB/Landesbank Baden-Württemberg (C-621/20 P, neobjavljeno, EU:C:2021:151) dopušteno je Fédération bancaire française (Savez francuskih banaka, Francuska) intervenirati u potporu zahtjevu društva Landesbank Baden-Württemberg.

45 Rješenjem predsjednika Suda od 12. ožujka 2021., Komisija i SRB/Landesbank Baden-Württemberg (C-584/20 P i C-621/20 P, neobjavljeno, EU:C:2021:261) Kraljevini Španjolskoj dopušteno je intervenirati u potporu zahtjevu Komisije i SRB-a.

O žalbama

46 Komisija u prilog svojoj žalbi u predmetu C-584/20 P ističe pet žalbenih razloga. Prvi se žalbeni razlog temelji, s jedne strane, na iskrivljavanju činjenica te, s druge strane, na povredi načela kontradiktornosti i prava obrane glede utvrđenja Općeg suda o nepostojanju potvrde vjerodostojnosti sporne odluke. Drugi do petog žalbenog razloga temelje se na pogrešci koja se tiče prava i nedostatku u obrazloženju glede dopuštenosti prigovora nezakonitosti koji je Opći sud prihvatio, dvjema pogreškama u tumačenju Uredbe br. 806/2014 i pogrešnom proširenju dosega obveze obrazlaganja na temelju članka 296. UFEU-a.

47 U prilog svojoj žalbi u predmetu C-621/20 P SRB ističe dva žalbena razloga, od kojih se prvi temelji, prije svega, na povredi članka 85. stavka 3. Poslovnika Općeg suda, potom na iskrivljavanju dokaza te, naposljetku, na povredi prava na pravično suđenje, glede utvrđenja Općeg suda o nepostojanju potvrde vjerodostojnosti sporne odluke, a drugi na povredi članka 296. UFEU-a i članka 47. Povelje.

Drugi dio prvog žalbenog razloga u predmetu C-584/20 P i treći dio prvog žalbenog razloga u predmetu C-621/20 P

Argumentacija stranaka

48 U sklopu drugog dijela prvog žalbenog razloga u predmetu C-584/20 P i trećeg dijela prvog žalbenog razloga u predmetu C-621/20 P, koje valja ispitati zajedno, Komisija i SRB, uz potporu Kraljevine Španjolske, ističu da je Opći sud povrijedio načelo kontradiktornosti te SRB-ova prava obrane i pravo na pravično suđenje.

49 Smatraju, naime, da SRB nije bio u mogućnosti svrsishodno zauzeti stajalište o razlogu koji je Opći sud istaknuo po službenoj dužnosti i koji se temeljio na nepostojanju dovoljno dokaza o potvrdi vjerodostojnosti sporne odluke.

50 SRB smatra da pravo stranaka na saslušanje podrazumijeva da se one mogu upoznati s razlozima pravne naravi koje je Opći sud istaknuo po službenoj dužnosti i da ih one mogu doista raspraviti. SRB je, dakle, morao imati mogućnost upoznati se s pitanjima istaknutima pred Općim sudom u prikladnom u obliku i roku kako bi mogao učinkovito zauzeti stajalište s njima u vezi.

51 SRB u tom pogledu naglašava da pitanje potvrde vjerodostojnosti te odluke nije raspravljeno u okviru pisanog dijela postupka prije rasprave održane pred Općim sudom, da potonji nije barem na toj raspravi naveo da su dokazi koje je SRB podnio bili nedostatni i da je odbio dokazni prijedlog koji je SRB podnio tom prilikom. Budući da se poštovanje obveze potvrde vjerodostojnosti redovito pretpostavlja, Opći sud nije se mogao zadovoljiti time da postavlja činjenična pitanja i morao je dublje istražiti stvar, prije nego što se osloni samo na nedostatak dokaza.

52 Da je Opći sud dao SRB-u mogućnost da produbi pitanje potvrde vjerodostojnosti sporne odluke, potonji bi dokazao da je dostavni obrazac na koji se poziva bio automatski stvoren unutar sustava ARES, podnio bi snimku zaslona koja pokazuje sadržaj tog sustava u trenutku potpisivanja te bi dokazao da je navedeni sustav bio zatvoren i siguran.

53 Društvo Landesbank Baden-Württemberg smatra da je taj argument neosnovan.

54 Tvrdi da je predmet mjere upravljanja postupkom i mjera izvođenja dokaza donesenih u prvom stupnju bila potvrda vjerodostojnosti sporne odluke, s obzirom na to da se poziv na podnošenje izvornika te odluke, uključujući njegov prilog, odnosi na ovjerenu verziju navedene odluke. SRB, koji je podnio dostavni obrazac u odgovoru na te mjere, morao je, ne čekajući raspravu pred Općim sudom, dokazati vezu između tog obrasca i sustava ARES.

55 U tim okolnostima Opći sud nije bio dužan skrenuti SRB-u pozornost na pitanje potvrde vjerodostojnosti sporne odluke. Konkretno, Opći sud je pravilno odlučio da u izvješće s rasprave neće uvrstiti navod društva Landesbank Baden-Württemberg o tom pitanju koji se nalazi u njegovima očitovanjima od 6. studenoga 2019. o SRB-ovim odgovorima na navedene mjere jer taj navod nije ključan element njegove argumentacije.

Ocjena Suda

56 Pravo na pravično suđenje čini temeljno načelo prava Unije (vidjeti u tom smislu presude od 26. studenoga 2013., Groupe Gascogne/Komisija, C-58/12 P, EU:C:2013:770, t. 32. i Gascogne Sack Deutschland/Komisija, C-40/12 P, EU:C:2013:768, t. 28. i navedenu sudsku praksu), koje je danas utvrđeno u članku 47. Povelje.

57 Kako bi zadovoljili zahtjeve tog prava, sudovi Unije moraju paziti na to da poštuju to pravo u postupcima koji se pred njima vode i da sami poštuju načelo kontradiktornosti koje se primjenjuje u svim postupcima u kojima institucije donose odluke koje mogu značajno utjecati na interese pojedinaca (presuda od 27. ožujka 2014., OHIM/National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, t. 53. i navedena sudska praksa).

58 To načelo treba ići u prilog svakoj stranci u postupku pred sudovima Unije, neovisno o njezinim pravnim svojstvima. Tijela Unije, poput SRB-a, mogu se, slijedom toga, također pozivati na njega kada su stranke u takvom postupku (vidjeti u tom smislu presudu od 2. prosinca 2009., Komisija/Irska i dr., C-89/08 P, EU:C:2009:742, t. 53.).

59 Načelo kontradiktornosti ne daje svakoj stranci u postupku samo pravo upoznati se s podnescima i očitovanjima koje je sucu podnijela protivna strana te o njima raspravljati. Ono također znači pravo stranaka na to da se upoznaju s dokazima koje sudovi uzimaju u obzir po službenoj dužnosti i na kojima namjeravaju temeljiti svoje odluke te da o njima rasprave. Za zadovoljavanje zahtjeva koji se odnose na pravo na pravično suđenje važno je, naime, da su stranke bile upoznate kako s činjeničnim tako i s pravnim elementima koji su odlučujući za stvar u postupku te da su o njima mogle kontradiktorno raspravljati (presuda od 27. ožujka 2014., OHIM/National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, t. 54. i navedena sudska praksa).

60 Kako bi se zajamčilo djelotvorno poštovanje načela kontradiktornosti, strankama se prethodni poziv da podnesu svoja očitovanja o razlogu koji sud Unije namjerava istaknuti po službenoj dužnosti mora uputiti pod uvjetima koji im omogućuju da svrsishodno i učinkovito zauzmu stajalište o tom razlogu, također i, prema potrebi, tako da tom sudu podnesu dokaze koji su nužni kako bi on mogao odlučiti o navedenom razlogu uz potpuno poznavanje stvari (vidjeti u tom smislu presude od 2. prosinca 2009., Komisija/Irska i dr., C-89/08 P, EU:C:2009:742, t. 57. i od 27. ožujka 2014., OHIM/National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, t. 55. do 59.).

61 U konkretnom slučaju iz točaka 35. i 36. pobijane presude proizlazi da je Opći sud po službenoj dužnosti istaknuo razlog koji se temeljio na nepostojanju potvrde vjerodostojnosti sporne odluke.

62 Slijedom navedenog, Opći sud je morao obavijestiti stranke da svoju odluku namjerava zasnovati na navedenom razlogu i pozvati ih, slijedom toga, da mu podnesu argumente koje smatraju korisnima kako bi on mogao odlučiti o navedenom razlogu.

63 No, iz teksta mjere upravljanja postupkom i triju mjera izvođenja dokaza koje je Opći sud donio proizlazi da te mjere nisu sadržavale pitanja koja se izravno odnose na postupak koji SRB primjenjuje kako bi osigurao potvrdu vjerodostojnosti sporne odluke i da u njima uopće nije upozoren na to da Opći sud namjerava po službenoj dužnosti istaknuti razlog koji se odnosi na moguće nepostojanje potvrde vjerodostojnosti te odluke, uključujući njezin prilog.

64 Iako se, doduše, navedenim mjerama, kao što to ističe društvo Landesbank Baden-Württemberg, nastojalo pribaviti informacije i dokumente koji se odnose na postupak za donošenje sporne odluke, od SRB-a se ne može razumno očekivati da iz istih mjera zaključi da je on baš pozvan izjasniti se o uvjetima za potvrdu vjerodostojnosti te odluke.

65 Prema tome, budući da prije rasprave održane pred Općim sudom SRB nije bio pozvan izjasniti se o razlogu koji se temeljio na nepostojanju potvrde vjerodostojnosti sporne odluke, valja utvrditi je li mu Opći sud na toj raspravi omogućio da svrsishodno i učinkovito zauzme stajalište o tom razlogu.

66 U tom pogledu valja naglasiti da, zato što potvrda vjerodostojnosti akata tijela Unije ovisi o primjeni posebnih unutarnjih postupaka koje je to tijelo uspostavilo u tu svrhu, razlog koji se temelji na nepostojanju potvrde vjerodostojnosti sporne odluke treba nužno ocijeniti na temelju dokaza koje je SRB podnio glede naravi svojih unutarnjih postupaka i njihove primjene u konkretnom slučaju.

67 Proizlazi da je radi osiguranja poštovanja načela kontradiktornosti SRB trebao biti pozvan na podnošenje argumenata o tom razlogu, pod uvjetima koji mu omogućuju da prikupi dokaze koji se odnose na potvrdu vjerodostojnosti sporne odluke i podnese ih Općem sudu. S obzirom na okolnosti navedene u točki 64. ove presude, od SRB-a se nije moglo razumno očekivati da takve dokaze podnese na raspravi održanoj pred Općim sudom.

68 Osim toga, ni iz pobijane presude ni iz zapisnika s rasprave održane pred Općim sudom ni iz njezine snimke ne proizlazi da je na toj raspravi Opći sud jasno obavijestio SRB da po službenoj dužnosti namjerava istaknuti razlog koji se temelji na nepostojanju potvrde vjerodostojnosti sporne odluke ili da SRB mora raspraviti taj razlog na navedenoj raspravi.

69 Opći sud je, naprotiv, smatrao da SRB nema pravo na raspravi u prvostupanjskom postupku podnijeti argumente ili dokaze o potvrdi vjerodostojnosti sporne odluke.

70 Naime, iako je nesporno da SRB nije s tim u vezi zauzeo stajalište u odgovoru na tužbu, odgovoru na repliku ili u svojim očitovanjima u odgovoru na mjeru upravljanja postupkom i mjere izvođenja dokaza koje je Opći sud donio, potonji je u točki 52. pobijane presude presudio da argument o potvrdi vjerodostojnost sporne odluke koji je SRB iznio na raspravi treba smatrati nedopuštenim jer je nov.

71 Štoviše, iz snimke rasprave pred Općim sudom proizlazi da on nije postupio po SRB-u prijedlogu da odmah podnese dodatne dokaze namijenjene dokazivanju potvrde vjerodostojnosti sporne odluke.

72 Prema tome, okolnost da su dva člana Općeg suda na raspravi pred njime postavila SRB-u više pitanja glede potvrde vjerodostojnosti sporne odluke ne može se smatrati dovoljnom da se ispune obveze Općeg suda na temelju načela kontradiktornosti navedene u točki 60. ove presude.

73 Naime, s jedne strane, iz točaka 52. i 53. pobijane presude proizlazi da je Opći sud smatrao da zahtjev potvrde vjerodostojnosti sporne odluke nije zadovoljen oslanjajući se, među ostalim, ponajprije na nedopuštenost SRB-ova argumenta o dostupnosti u sustavu ARES dokumenta koji sadržava prilog toj odluci u trenutku potpisivanja dostavnog obrasca na koji SRB upućuje te, podredno, na SRB-ovo nepodnošenje dokaza kojima se može utvrditi ta dostupnost ili neraskidiva veza između tog dokumenta i dostavnog obrasca.

74 S druge strane, SRB ističe da bi, u slučaju da ga je Opći sud pozvao da zauzme stajalište o razlogu koji je istaknut po službenoj dužnosti i temelji se na nepostojanju potvrde vjerodostojnosti, on podnio dokaze o uvjetima za izradu tog dostavnog obrasca kao i o sadržaju i obilježjima sustava ARES.

75 U tim okolnostima valja zaključiti da bi, u slučaju da je Opći sud doista omogućio SRB-u da podnese dokaze koji se odnose na potvrdu vjerodostojnosti sporne odluke, SRB mogao podnijeti niz dokaza koji su *prima facie* relevantni u tom pogledu. Slijedom navedenog, Opći sud je morao, kako bi odlučio o toj potvrdi vjerodostojnosti, ocijeniti te dokaze i nije se stoga mogao zadovoljiti zaključkom da su navodi o ulozi sustava ARES u navedenoj potvrdi vjerodostojnosti nedopušteni ili da nisu osnovani.

76 Okolnost da se SRB izjasnio o potvrdi vjerodostojnosti sporne odluke u svojem izlaganju pred Općim sudom, a potom u odgovoru na pitanja koja su mu postavila dva njegova člana, ne može, s obzirom na utvrđenja iz točaka 66. do 71. ove presude, dovesti u pitanje tu ocjenu, to više što SRB ne tvrdi da je bio lišen svake mogućnosti da iznese argumente o toj potvrdi vjerodostojnosti, nego tvrdi da mu nije omogućeno podnijeti dokaze u tom pogledu u prvom stupnju.

77 Slijedom navedenog, valja prihvatiti drugi dio prvog žalbenog razloga u predmetu C-584/20 P i treći dio prvog žalbenog razloga u predmetu C-621/20 P, pri čemu nije nužno odlučiti o ostalim dijelovima tih žalbenih razloga.

78 S obzirom na to, taj zaključak ne može biti dovoljan da sam za sebe dovede do ukidanja pobijane presude jer iz njezinih točaka 56., 141. i 143. proizlazi da je Opći sud podredno ispitao prvi, treći i šesti tužbeni razlog koje je društvo Landesbank Baden-Württemberg iznijelo u prvom stupnju i da je na kraju tog ispitivanja prihvatio te razloge.

Peti žalbeni razlog u predmetu C-584/20 P i drugi žalbeni razlog u predmetu C-621/20 P

Argumentacija stranaka

79 U sklopu petog žalbenog razloga u predmetu C-584/20 P i drugog žalbenog razloga u predmetu C-621/20 P Komisija i SRB, uz potporu Kraljevine Španjolske, ističu, s jedne strane, da obrazloženje pobijane presude ne samo da je nedostatno u dijelu u kojem je Opći sud u cijelosti prihvatio prigovor iznesen protiv više odredaba Delegirane uredbe 2015/63 bez pojašnjenja po čemu svaka od njih doprinosi istaknutoj netransparentnosti načina izračuna *ex ante* doprinosâ SRF-u nego je i proturječno zato što Opći sud priznaje da dužnici tih doprinosa mogu ispitati neke aspekte tog načina izračuna i što priznaje povjerljivost predmetnih podataka a da ne izvodi zaključke iz njih.

80 S druge strane, žalitelji smatraju da je u konkretnom slučaju Opći sud zanemario doseg obveze obrazlaganja koja proizlazi iz članka 296. UFEU-a.

81 Kao prvo, dovoljno je da iz sporne odluke jasno proizlazi metodologija koju je SRB primijenio, to jest prihvaćeni kriteriji i razlozi za njihovu primjenu na dotičnu instituciju, a da potonji ne mora nužno biti u mogućnosti precizno provjeriti točnost izračuna koji je napravljen oslanjajući se na financijske podatke drugih institucija.

82 SRB u tom pogledu naglašava da se doseg obveze obrazlaganja mora ograničiti kako bi se u obzir uzela obveza zaštite poslovne tajne, predviđena u članku 339. UFEU-a, koja je također temeljno načelo prava Unije.

83 Kao drugo, podaci o trećim institucijama, upotrijebljeni za izračun ukupnih obveza sektora i za usporedbu profila rizičnosti dotičnih institucija, nisu odlučujući za izračun *ex ante* doprinosa pojedinačne institucije SRF-u. Osim toga, SRB smatra da, ako se ispitivanje tih podataka pokaže nužnim, moguće ih je otkriti sudovima Unije.

84 Kao treće, ograničenje dosega obveze obrazlaganja koje su Komisija i SRB predložili može, suprotno onomu što je Opći sud utvrdio, naći uporište u sudskoj praksi Suda.

85 Naime, logika osiguranja koja obilježava SRF razlikuje se od logike prijašnjih neporeznih postupaka o kojima je bila riječ u predmetima povodom kojih su donesene presude Suda navedene u točki 122. pobijane presude.

86 Usto, općenito je prihvaćeno da tijela javne vlasti mogu, radi konkretnog korištenja marginom prosudbe, uzeti u obzir povjerljive podatke kojima adresat odluke nema pristup, ali koji će se, prema potrebi, morati dostaviti nadležnim sudovima. Sud je stoga u područjima prava tržišnog natjecanja, javne nabave, javne službe i antidampinških mjera presudio da se nadležna tijela mogu osloniti na neotkrivene povjerljive podatke.

87 Kao četvrto, SRB ističe da metoda izračuna predviđena Delegiranom uredbom 2015/63 jamči odgovarajuću razinu transparentnosti u izračunu *ex ante* doprinosâ SRF-u.

88 U okviru izvršavanja svoje diskrecijske ovlasti zakonodavac Unije utvrdio je metodu kojom se nastoji unaprijed odrediti opći iznos koji SRB prikuplja i pravično preraspodijeliti taj iznos među dotičnim institucijama, što zahtijeva da se odredi precizna relativna rizična pozicija za svaku instituciju. Ta se metoda mora razlikovati od „potpuno individualnog” pristupa, koji obično obilježava naplatu poreza.

89 Navedena se metoda sastoji od sedam zasebnih koraka. Četiri od njih zasnivaju se na pojedinačnim podacima za svaku instituciju kao i na zajedničkim podacima koje je SRB sastavio i priopćio, a što omogućuje svakoj instituciji da ponovno izračuna ne samo svoj osnovni godišnji doprinos nego i svoj pojedinačni koeficijent za prilagodbu riziku i, slijedom toga, svoj godišnji *ex ante* doprinos SRF-u. Tri od tih koraka počivaju na povjerljivim podacima za treće institucije i koriste se za sastavljanje zajedničkih podataka koji se upotrebljavaju na isti način za sve dotične institucije.

90 Što se, konkretnije, tiče profila rizičnosti institucije, ulazni podaci za izračun zajedničkih podataka radi razvrstavanja svake institucije u kategorije rizika ne otkrivaju se. No, to je razvrstavanje objašnjeno u usklađenom prilogu koji svakoj instituciji omogućuje da razumije svoj učinak u odnosu na svaki pokazatelj rizika. Podaci koje SRB objavi na svojoj internetskoj stranici osiguravaju pristup dodatnim agregiranim podacima i transparentnost se, osim toga, još povećala tijekom ciklusa doprinosa nakon onoga iz 2017.

91 Društvo Landesbank Baden-Württemberg, uz potporu Fédération bancaire française, navodi da je obrazloženje pobijane presude dostatno da se utvrdi SRB-ova povreda članka 296. UFEU-a i da ga argumenti izneseni u žalbama ne mogu dovesti u pitanje.

92 Naime, prvo, iz sudske prakse Suda jasno proizlazi da obveza poštovanja poslovne tajne ne može obvezu obrazlaganja lišiti njezina bitnog sadržaja. Nikakvo odvagivanje obveze zaštite poslovne tajne s obvezom obrazlaganja nije nužno jer je Komisija bila slobodna odrediti drugi način izračuna kojim bi se izbjeglo zadiranje u povjerljive podatke.

93 Drugo, argument koji se temelji na tome da podaci o drugim institucijama nisu odlučujući nedopušten je jer nije podnesen u prvom stupnju i u svakom je slučaju neosnovan jer iznos *ex ante* doprinosa društva Landesbank Baden-Württemberg SRF-u za 2017. ovisi o tim podacima.

94 Treće, analogije između situacija o kojima je riječ u ovim predmetima i onih koje je Sud ispitao u područjima poput prava tržišnog natjecanja, javne nabave, javne službe ili antidampinških mjera nisu relevantne. Sporna odluka, kojom je naložena isplata iznimno visokog doprinosa, ne može se, naime, usporediti s odlukama o kojima je bila riječ u presudama Suda na koje se žalitelji pozivaju.

95 Četvrto, Opći sud je imao razloga utvrditi da sporna odluka nije dostatno obrazložena jer društvu Landesbank Baden-Württemberg ne omogućuje da provjeri iznos svojeg *ex ante* doprinosa SRF-u za 2017. Argumentacija žaliteljâ usmjerena protiv te ocjene dovodi u pitanje činjenična utvrđenja i zbog toga je nedopuštena.

96 Osim toga, otklanjanje te povrede tijekom postupka dostavljanjem povjerljivih podataka sudovima Unije nije izvedivo. S jedne strane, obrazloženje se mora dostaviti u isto vrijeme kao i predmetna odluka. S druge strane, čak i ako je Opći sud raspolagao povjerljivim podacima u SRB-ovu posjedu, on nije bio u mogućnosti sam provjeriti taj iznos jer nije posjedovao informatički program kojim SRB raspolaže u tu svrhu.

97 Peto, što se konkretnije tiče zakonitosti metode izračuna utvrđene Delegiranom uredbom 2015/63, SRB-ova argumentacija nije u skladu sa zahtjevima iz članka 169. stavka 2. Poslovnika Suda, s obzirom na to da se u toj argumentaciji ne navode dijelovi pobijane presude koje nastoji dovesti u pitanje.

98 U svakom slučaju, postojanje ciljne razine i najvišeg udjela u toj razini koji se može prikupiti svake godine ne nalažu korištenje relativnim pristupom procjene profila rizičnosti, kao što to prikazuje izračun doprinosâ financiranju sustava osiguranja depozita uspostavljenog Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL 2014., L 173, str. 149. i ispravak SL 2014., L 212, str. 47.).

Ocjena Suda

99 Valja podsjetiti na to da u točkama 141. i 143. pobijane presude Opći sud nije presudio samo da je SRB prekršio obvezu obrazlaganja kao i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu, nego i da su članci 4. do 7. i članak 9. Delegirane uredbe 2015/63 kao i Prilog I. toj uredbi nezakoniti. Slijedom toga, prihvatio je prvi, treći i šesti tužbeni razlog koje je društvo Landesbank Baden-Württemberg istaknulo u prvom stupnju.

100 Kao prvo, iz točaka 97., 103., 109. i 110. pobijane presude proizlazi da je Opći sud presudio da je na temelju članka 296. UFEU-a SRB bio dužan u obrazloženje sporne odluke uvrstiti elemente na temelju kojih društvo Landesbank Baden-Württemberg može provjeriti točnost izračuna svojeg *ex ante* doprinosa SRF-u za 2017. i da on nije ispunio tu obvezu.

101 Radi ocjene osnovanosti petog žalbenog razloga istaknutog u predmetu C-584/20 P i drugog žalbenog razloga istaknutog u predmetu C-621/20 P, valja utvrditi je li Opći sud tako pravilno ocijenio doseg SRB-ove obveze obrazlaganja.

102 Uvodno valja podsjetiti, s jedne strane, na to da članak 296. drugi stavak UFEU-a određuje da se u pravnim aktima institucija Unije navode razlozi na kojima se akti temelje te, s druge strane, na to da pravo na dobru upravu, utvrđeno u članku 41. Povelje, predviđa obvezu institucija, tijela, ureda i agencija Unije da obrazlože svoje odluke.

103 Posve posebnu važnost ima obrazloženje odluke institucije, tijela, ureda ili agencije Unije zato što zainteresiranoj osobi omogućuje da pri punom poznavanju predmeta odluči je li korisno podnijeti pravni lijek protiv te odluke, a nadležnom sudu da provede svoj nadzor, tako da je ono, dakle, jedan uvjeta za djelotvornost sudske zaštite, zajamčene člankom 47. Povelje (vidjeti u tom smislu presude od 9. studenoga 2017., LS Customs Services, C-46/16, EU:C:2017:839, t. 40. i od 24. studenoga 2020., Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 i C-226/19, EU:C:2020:951, t. 43. i navedenu sudsku praksu).

104 Iz sudske prakse Suda također proizlazi da se takvo obrazloženje mora prilagoditi prirodi predmetnog akta i kontekstu u kojem je donesen. S tim u vezi, obrazloženje ne mora sadržavati napomenu o svim pravnim ili činjeničnim elementima koji su relevantni, s obzirom na to da se dostatnost obrazloženja mora ocjenjivati ne samo s obzirom na tekst akta nego i na njegov kontekst te na sva pravna pravila kojima se uređuje dotično područje i, osobito, s obzirom na interes koji adresati mogu imati za dobivanje objašnjenja. Slijedom toga, akt koji negativno utječe na neku osobu u dovoljnoj je mjeri obrazložen ako je donesen u kontekstu poznatom zainteresiranoj osobi, što joj omogućuje da razumije doseg mjere koja se na nju odnosi (vidjeti u tom smislu presudu od 28. ožujka 2017., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, t. 122. i navedenu sudsku praksu).

105 U tom se kontekstu mora, prvo, naglasiti da se iz sudske prakse Suda ne može zaključiti da obrazloženje svake odluke institucije, tijela, ureda ili agencije Unije kojom se privatnom subjektu nalaže plaćanje novčanog iznosa mora nužno sadržavati sve elemente na temelju kojih njezin adresat može provjeriti točnost izračuna visine tog novčanog iznosa.

106 Doduše, Sud je presudio, kao što je to Opći sud, u biti, istaknuo u točki 122. pobijane presude, da obrazloženje ovršnog naslova koji se odnosi na naplatu neporeznog davanja mora sadržavati točan i detaljan izračun elemenata predmetnog potraživanja i da samo taj izračun može omogućiti sudski nadzor takve odluke (vidjeti u tom smislu presude od 13. lipnja 1958., Meroni/Visoka vlast, 9/56, EU:C:1958:7, str. 30. i 31. i od 16. prosinca 1963., Macchiorlati Dalmas/Visoka vlast, 1/63, EU:C:1963:58, str. 636.).

107 Međutim, suprotno onomu što je Opći sud presudio u točki 122. pobijane presude, *ex ante* doprinosi SRF-u, utvrđeni spornom odlukom, ne mogu se izjednačiti s potraživanjima o kojima je bila riječ u predmetima povodom kojih su donesene presude Suda spomenute u prethodnoj točki.

108 Naime, iako su se ta potraživanja odnosila istodobno na neporezno davanje i na zatezne kamate, čiji se iznosi i načini izračuna nisu mogli odrediti zbog izostanka točnog i detaljnog izračuna, spornom odlukom samo su utvrđeni *ex ante* doprinosi svake od dotičnih institucija SRF-u, na temelju pravila o izračunu podrobno predviđenih Delegiranom uredbom 2015/63.

109 Drugo, institucije, tijela, uredi i agencije Unije načelno ne smiju, na temelju načela zaštite poslovne tajne, koje je opće načelo prava Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 14. veljače 2008., Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, t. 49. i navedenu sudsku praksu), a koje je konkretizirano, među ostalim, u članku 339. UFEU-a, odati konkurentima privatnog subjekta povjerljive informacije koje je on pružio (vidjeti u tom smislu presudu od 1. srpnja 2008., Chronopost i La Poste/UFEX i dr., C-341/06 P i C-342/06 P, EU:C:2008:375, t. 109.).

110 Kako bi se osiguralo poštovanje tih obveza, Sud je u više područja prava Unije smatrao da se obrazloženje akta koji negativno utječe na osobu i počiva na ocjeni relativnog položaja privatnih subjekata može u određenoj mjeri ograničiti radi zaštite informacija o tim subjektima koje su obuhvaćene poslovnom tajnom.

111 Konkretno, Komisijina odluka kojom je utvrđeno nepostojanje državne potpore koju je prijavio podnositelj pritužbe može, s obzirom na obvezu poštovanja poslovne tajne, biti dostatno obrazložena a da ne sadržava sve brojčane elemente na koje se oslanja rasuđivanje te institucije (vidjeti u tom smislu presudu od 1. srpnja 2008., Chronopost i La Poste/UFEX i dr., C-341/06 P i C-342/06 P, EU:C:2008:375, t. 108. do 111.). Stoga povjerljiva verzija takve odluke, kada iz nje jasno i nedvojbeno proizlazi rasuđivanje navedene institucije kao i metodologija koju je ona primijenila tako da zainteresiranim osobama omogućuje da se upoznaju s tim opravdanjima i Općem sudu da s tim u vezi izvrši svoj nadzor, jest dostatna da ispuni obvezu obrazlaganja te iste institucije (vidjeti u tom smislu presudu od 21. prosinca 2016., Club Hotel Loutraki i dr./Komisija, C-131/15 P, EU:C:2016:989, t. 55.).

112 Isto tako, obveza obrazlaganja odluke kojom se odbija ponuda ponuditelja u okviru postupka javne nabave ne znači da on mora raspolagati potpunim informacijama glede obilježja ponude koju je javni naručitelj prihvatio (vidjeti u tom smislu presudu od 4. listopada 2012., Evropaïki Dynamiki/Komisija, C-629/11 P, neobjavljenu, EU:C:2012:617, t. 21. i 22.) jer se pristup takvim informacija mora ograničiti kako bi se, među ostalim, zadržao odnos povjerenja između tog naručitelja i gospodarskih subjekata koji sudjeluju u takvom postupku (vidjeti po analogiji presudu od 14. veljače 2008., Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, t. 36.).

113 No, zbog posebne naravi *ex ante* doprinosâ SRF-u – koja se sastoji, kao što to proizlazi iz uvodnih izjava 105. do 107. Direktive 2014/59 i uvodne izjave 41. Uredbe br. 806/2014, od toga da se u okviru osigurateljne logike zajamči da financijski sektor pribavi dostatna financijska sredstva za SRF kako bi on mogao ispunjavati svoje funkcije, potičući poslovanje dotičnih institucija po modelu koji predstavlja manji rizik – izračun tih doprinosa ne počiva, kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 143. svojeg mišljenja, na primjeni porezne osnovice, nego, na temelju članaka 102. i 103. Direktive 2014/59 i članaka 69. i 70. Uredbe br. 806/2014, na definiciji ciljne razine koju treba postići iznosom navedenih doprinosa prikupljenih prije kraja 2023., a potom godišnje ciljne razine koju treba preraspodijeliti među institucijama s odobrenjem za rad na državnom području država članica sudionica u SRF-u.

114 Budući da je ukupna ciljna razina definirana tako da mora iznositi 1 % iznosa osiguranih depozita svih tih institucija i da se osnovni godišnji doprinos svake institucije izračunava razmjerno iznosu njezinih obveza (isključujući regulatorni kapital) umanjenih za osigurane depozite, u odnosu na ukupne obveze (isključujući regulatorni kapital) umanjene za osigurane depozite svih institucija s odobrenjem za rad na državnom području svih tih država članica, razvidno je da samo načelo metode izračuna *ex ante* doprinosâ SRF-u, kako proizlazi iz Direktive 2014/59 i Uredbe

br. 806/2014, čiju valjanost društvo Landesbank Baden-Württemberg uopće nije osporavalo, podrazumijeva SRB-ovu upotrebu podataka koji su obuhvaćeni poslovnom tajnom i ne mogu se preuzeti u obrazloženje sporne odluke.

115 U tom pogledu valja odbiti argument društva Landesbank Baden-Württemberg prema kojem obvezu obrazlaganja nije trebalo odvagnuti s općim načelom zaštite poslovne tajne, navedenim u točki 109. ove presude, zato što je zakonodavac Unije mogao uvesti alternativnu metodu izračuna *ex ante* doprinosâ SRF-u, koja ne uključuje upotrebu povjerljivih podataka.

116 Okolnost da se zakonodavac Unije mogao unaprijed odlučiti za alternativnu metodu izračuna ne može utjecati na određivanje dosega obveze obrazlaganja u odnosu na načelo zaštite poslovne tajne u okviru metode koja je djelomično zasnovana na upotrebi povjerljivih podataka. Budući da se zakonodavac Unije valjano odlučio za takvu metodu, to nužno zahtijeva da se ta obveza odvagne s tim načelom.

117 Naime, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da zakonodavac Unije ima široku ovlast prosudbe kada je potrebno intervenirati u područje koje za njega uključuje izbore političke, ekonomske i socijalne naravi i u kojem je pozvan izvršiti složene procjene (presuda od 17. listopada 2013., Billerud Karlsborg i Billerud Skärblacka, C-203/12, EU:C:2013:664, t. 35. i navedena sudska praksa).

118 No, smatrati, kao što to Opći sud čini, da obrazloženje sporne odluke mora nužno omogućiti društvu Landesbank Baden-Württemberg da provjeri točnost izračuna svojeg *ex ante* doprinosa SRF-u za 2017. značilo bi nužno zabraniti zakonodavcu Unije da uvede način izračuna tog doprinosa koji uključuje podatke čija je povjerljivost zaštićena pravom Unije i, prema tome, prekomjerno umanjiti diskrecijsku ovlast kojom taj zakonodavac mora raspolagati u tu svrhu, sprečavajući ga da se, među ostalim, odluči za metodu koja može osigurati dinamičnu prilagodbu financiranja SRF-a razvoju financijskog sektora, tako da se komparativno uzima u obzir, osobito, financijsko stanje svake institucije s odobrenjem za rad na državnom području države članice sudionice u SRF-u.

119 Valja, osim toga, naglasiti da sustav osiguranja depozita uspostavljen Direktivom 2014/49, na koji se društvo Landesbank Baden-Württemberg poziva kako bi dokazalo da je moguće osmisliti alternativnu metodu izračuna *ex ante* doprinosâ SRF-u, počiva također, kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 160. svojeg mišljenja, na doprinosima izračunanima upotrebom podataka obuhvaćenih poslovnom tajnom dotičnih institucija.

120 Treće, iako iz prethodno navedenog proizlazi da, zbog logike sustava financiranja SRF-a i metode izračuna koju je zakonodavac Unije utvrdio, SRB-ovu obvezu obrazlaganja treba odvagnuti s njegovom obvezom poštovanja poslovne tajne dotičnih institucija, ostaje činjenica da se potonja obveza ne smije tumačiti tako široko da obvezu obrazlaganja liši njezine biti (vidjeti u tom smislu presudu od 21. prosinca 2016., Club Hotel Loutraki i dr./Komisija, C-131/15 P, EU:C:2016:989, t. 48. i navedenu sudsku praksu).

121 Međutim, u okviru odvagivanja obveze obrazlaganja s načelom zaštite poslovne tajne ne može se smatrati da obrazlaganje odluke kojom se privatnom subjektu nalaže plaćanje novčanog iznosa a da mu se ne iznesu svi elementi na temelju kojih se može točno provjeriti izračun visine tog novčanog iznosa u svakom slučaju nužno ugrožava bit obveze obrazlaganja.

122 U konkretnom će se slučaju obveza obrazlaganja morati smatrati poštovanom kad, iako adresatima odluke kojom su utvrđeni *ex ante* doprinosi SRF-u nisu dostavljeni podaci obuhvaćeni poslovnom tajnom, oni raspolažu metodom izračuna koju je SRB upotrijebio te dovoljnim informacijama da shvate, u biti, na koji je način njihov osobni položaj bio uzet u obzir u svrhu izračuna njihova *ex ante* doprinosa SRF-u, s obzirom na položaj svih ostalih dotičnih institucija.

123 Naime, u takvom su slučaju ti adresati u mogućnosti provjeriti je li njihov *ex ante* doprinos SRF-u proizvoljno utvrđen zanemarujući stvarnost njihova ekonomskog položaja ili upotrebljavajući neuvjerljive podatke o ostatku financijskog sektora. Stoga navedeni adresati mogu shvatiti opravdanja odluke kojom je utvrđen njihov *ex ante* doprinos SRF-u i procijeniti je li svrsishodno podnijeti tužbu protiv te odluke, tako da bi bilo pretjerano zahtijevati od SRB-a da priopći svaki od brojčanih elemenata na koje se oslanja izračun doprinosa svake dotične institucije (vidjeti po analogiji presude od 1. srpnja 2008., Chronopost i La Poste/UFEX i dr., C-341/06 P i C-342/06 P, EU:C:2008:375, t. 108. i navedenu sudsku praksu).

124 Slijedom navedenog, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava kada je u točkama 97., 103. i 109. pobijane presude smatrao da je na temelju članka 296. UFEU-a SRB dužan u obrazloženje sporne odluke uvrstiti elemente na temelju kojih društvo Landesbank Baden-Württemberg može provjeriti točnost izračuna svojeg *ex ante* doprinosa SRF-u za 2017., pri čemu povjerljivost nekih od tih elemenata ne može biti prepreka toj obvezi.

125 Opći sud nije, dakle, mogao obvezi obrazlaganja valjano pripisati takav doseg kako bi u točki 110. pobijane presude presudio da je SRB povrijedio tu obvezu.

126 Kao drugo, Opći sud je u točkama 129. do 140. pobijane presude ispitao prigovor nezakonitosti koji je društvo Landesbank Baden-Württemberg istaknulo u okviru svojeg šestog tužbenog razloga podnesenog u prvom stupnju glede više odredaba Delegirane uredbe 2015/63, kao i njezina Priloga I., a potom je, u točki 141. te presude, prihvatio taj tužbeni razlog.

127 Opći sud je tako presudio da je metoda izračuna koju je Komisija odredila u člancima 4. do 7. i članku 9. Delegirane uredbe 2015/63 i u Prilogu I. toj uredbi netransparentna, barem što se tiče prilagodbe *ex ante* doprinosâ SRF-u razmjerno profilu rizičnosti dotičnih institucija, i da ta netransparentnost sprečava SRB da se uskladi sa svojom obvezom obrazlaganja koja proizlazi iz članka 296. UFEU-a.

128 U tom pogledu valja, prvo, istaknuti da je Delegiranom uredbom 2015/63 određena precizna metoda izračuna koju je SRB upotrijebio radi utvrđivanja iznosa *ex ante* doprinosâ SRF-u. Konkretno, u Prilogu I. toj delegiranoj uredbi podrobno su opisani različiti koraci u toj metodi izračuna i navedene su matematičke formule koje SRB mora primijeniti.

129 Navedena delegirana uredba stoga je bitan element konteksta koji okružuje spornu odluku i koji se, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 104. ove presude, mora uzeti u obzir radi ocjene njezina obrazloženja u dijelu u kojem adresatima te odluke jamči da su u cijelosti obaviješteni o metodi izračuna koju je SRB upotrijebio.

130 Drugo, što se, konkretnije, tiče prilagodbe *ex ante* doprinosâ SRF-u razmjerno profilu rizičnosti, koja se zahtijeva člankom 103. stavcima 2. i 7. Direktive 2014/59 te člankom 70. stavkom 2. Uredbe br. 806/2014, načela koja SRB treba primijeniti u tom pogledu utvrđena su u člancima 6. do 9. Delegirane uredbe 2015/63 i konkretnije provedena u Prilogu I. toj delegiranoj uredbi.

131 Prilagodba *ex ante* doprinosa SRF-u razmjerno profilu rizičnosti institucije počiva na usporedbi njezine izloženosti relevantnim čimbenicima rizika s izloženošću drugih dotičnih institucija.

132 Iz drugog do četvrtog koraka u metodi izračuna *ex ante* doprinosâ SRF-u, koji su predviđeni u Prilogu I. navedenoj delegiranoj uredbi, proizlazi da se ta prilagodba u stvari osigurava prije svega raspoređivanjem, za većinu čimbenika rizika, svake od dotičnih institucija u „skup", u koji je razvrstan niz institucija koje se smatraju sličnima na temelju vrijednosti sirovog pokazatelja koji se odnosi na predmetni čimbenik rizika, te dodjeljivanjem institucijama koje su dio istog „skupa" zajedničke vrijednosti razvrstanog pokazatelja.

133 Vrijednosti koje su tako za određenu instituciju dodijeljene svakom pokazatelju rizika potom se u okviru petog koraka u izračunu *ex ante* doprinosâ SRF-u, koji je predviđen u Prilogu I. Delegiranoj uredbi 2015/63, konsolidiraju u kompozitni pokazatelj koji uzima u obzir ponder različitih stupova rizika.

134 Naposljetku se, u okviru šestog koraka u tom izračunu, utvrđuje multiplikator za prilagodbu riziku na temelju razvrstavanja kompozitnog pokazatelja koji se nalazi u rasponu od 0,8 do 1,5.

135 Doduše, proizlazi da SRB nije u mogućnosti pružiti instituciji podatke koji joj omogućuju da u cijelosti provjeri točnost vrijednosti multiplikatora za prilagodbu riziku koji joj je dodijeljen u svrhu izračuna njezina *ex ante* doprinosa SRF-u jer bi ta provjera pretpostavljala raspolaganje podacima koji su obuhvaćeni poslovnom tajnom i odnose se na ekonomski položaj svake od ostalih dotičnih institucija.

136 Međutim, mora se naglasiti da članak 88. stavak 1. prvi podstavak Uredbe br. 806/2014 predviđa mogućnost da se otkriju povjerljive informacije koje je SRB pribavio u okviru svoje djelatnosti, kada se te informacije mogu otkriti u sažetom ili agregiranom obliku, tako da dotične institucije nije moguće prepoznati.

137 Stoga, u okviru koji je određen Delegiranom uredbom 2015/63, SRB može, bez kršenja svoje obveze poštovanja poslovne tajne, otkriti granične vrijednosti „skupova" i pokazatelje koji se odnose na njih, kako bi se dotičnoj instituciji omogućilo da se uvjeri, među ostalim, da je prilikom diskretizacije pokazatelja, kako je određena u Prilogu I. toj delegiranoj uredbi, stvarno razvrstana u skladu sa svojim ekonomskim položajem, da se ta diskretizacija odvijala u skladu s metodom utvrđenom u toj delegiranoj uredbi na temelju uvjerljivih podataka i da su doista uzeti u obzir svi čimbenici rizika koji se moraju uzeti u obzir primjenom Uredbe br. 806/2014 kao i navedene delegirane uredbe.

138 Treće, valja pojasniti da drugi koraci u metodi izračuna *ex ante* doprinosâ SRF-u počivaju, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 149. svojeg mišljenja, na agregiranim podacima dotičnih institucija koji se mogu otkriti u agregiranom obliku a da se ne ugrozi SRB-ova obveza poštovanja poslovne tajne.

139 S obzirom na sve te elemente, razvidno je da Delegirana uredba 2015/63 uopće ne sprečava SRB-ovu mogućnost da u agregiranom i anonimiziranom obliku otkrije dovoljno informacija kako bi se instituciji omogućilo da shvati na koji je način njezin osobni položaj uzet u obzir prilikom izračuna njezina *ex ante* doprinosa SRF-u, s obzirom na položaj svih ostalih dotičnih institucija.

140 Valja još dodati da, iako obrazloženje zasnovano na otkrivanju relevantnih informacija u takvom obliku ne omogućuje svakoj instituciji da sustavno otkrije moguću pogrešku koju je SRB počinio prilikom prikupljanja i agregiranja relevantnih podataka, ono je, naprotiv, dostatno da omogući toj instituciji da se uvjeri da su informacije koje je pružila nadležnim tijelima bile uključene u izračun njezina *ex ante* doprinosa SRF-u, u skladu s relevantnim pravilima prava Unije, i da se na temelju njezina općenitog poznavanja financijskog sektora prepozna moguća upotreba neuvjerljivih ili očito netočnih informacija te utvrdi treba li podnijeti tužbu za poništenje protiv SRB-ove odluke kojom se utvrđuje njezin *ex ante* doprinos SRF-u.

141 Proizlazi da Delegirana uredba 2015/63 ne sprečava SRB da se uskladi sa svojom obvezom obrazlaganja, kako je određena u točki 122. ove presude, i da mu ta delegirana uredba omogućuje da dotičnim institucijama pruži dovoljne informacije kako bi shvatile razloge koji opravdavaju odluke kojima se utvrđuju *ex ante* doprinosi SRF-u i kako bi procijenile nužnost podnošenja tužbe protiv tih odluka.

142 Slijedom navedenog, ocjena Općeg suda u točki 141. pobijane presude kojom je utvrđena nezakonitost članaka 4. do 7. i članka 9. Delegirane uredbe 2015/63 te Priloga I. toj uredbi – jer povreda obveze obrazlaganja utvrđena u točki 110. te presude proizlazi iz tih odredbi – zahvaćena je pogreškom koja se tiče prava.

143 Kao treće, iz točaka 127. i 143. pobijane presude proizlazi da je Opći sud smatrao da je SRB povrijedio pravo na djelotvornu sudsku zaštitu, time što društvu Landesbank Baden-Württemberg nije u obrazloženju sporne odluke pružio elemente na temelju kojih bi ono moglo provjeriti točnost izračuna svojeg *ex ante* doprinosa SRF-u za 2017., pri čemu mogućnost Općeg suda da od SRB-a zatraži da mu podnese informacije u tu svrhu ne može jamčiti poštovanje tog prava.

144 Međutim, iako je SRB-ovo poštovanje svoje obveze obrazlaganja nužno da se zajamči sudska zaštita adresata njegovih odluka, iz prethodno navedenog proizlazi da se ocjena Općeg suda prema kojoj je u konkretnom slučaju SRB povrijedio tu obvezu zasniva na poimanju navedene obveze koje je zahvaćeno pogreškom koja se tiče prava.

145 Usto, iz sudske prakse Suda proizlazi da je, u slučajevima u kojima se obrazloženje odluke moralo ograničiti kako bi se osigurala zaštita povjerljivih podataka koje je donositelj te odluke uzeo u obzir, na njemu da se u slučaju postupaka pred sudovima Unije kojima se osporavaju ti podaci opravda pred potonjima u okviru sporne istrage (vidjeti u tom smislu presudu od 1. srpnja 2008., Chronopost i La Poste/UFEX i dr., C-341/06 P i C-342/06 P, EU:C:2008:375, t. 110.).

146 Ovisno o okolnostima, a kako bi se proveo djelotvoran sudski nadzor u skladu sa zahtjevima iz članka 47. Povelje, sudovi Unije mogu od SRB-a zatražiti podnošenje podataka koji mogu opravdati izračune čija se točnost pred njima osporava, pri čemu osiguravaju, prema potrebi, povjerljivost tih podataka (vidjeti, po analogiji, presudu od 18. srpnja 2013., Komisija i dr./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, EU:C:2013:518, t. 120. i 125.).

147 U članku 88. stavku 1. drugom podstavku Uredbe br. 806/2014 navedena je, osim toga, SRB-ova mogućnost da otkrije informacije obuhvaćene zahtjevima čuvanja poslovne tajne kada je to otkrivanje nužno u okviru sudskih postupaka.

148 Iz prethodno navedenog proizlazi da je na kraju pravno pogrešnog rasuđivanja Opći sud u točki 143. pobijane presude presudio da spornu odluku treba poništiti zbog povrede obveze obrazlaganja i prava na djelotvornu sudsku zaštitu, prihvativši tako prvi, treći i šesti tužbeni razlog koji je društvo Landesbank Baden-Württemberg iznijelo u prvom stupnju.

149 Budući da su peti žalbeni razlog istaknut u predmetu C-584/20 P i drugi žalbeni razlog istaknut u predmetu C-621/20 P osnovani, pobijanu presudu valja ukinuti, pri čemu nije potrebno ispitati drugi do četvrtog žalbenog razloga koji su istaknuti u predmetu C-584/20 P.

O tužbi pred Općim sudom

150 U skladu s člankom 61. prvim stavkom Statuta Suda Europske unije, Sud može, u slučaju ukidanja odluke Općeg suda, sam konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta.

151 To je tako u ovom predmetu, s obzirom na to da Sud raspolaže svim potrebnim elementima za odlučivanje o tužbi.

Potvrda vjerodostojnosti sporne odluke

152 Iz sudske prakse Suda o Komisijinim aktima proizlazi, u biti, da potvrda vjerodostojnosti tih akata ima za cilj osigurati pravnu sigurnost konačnim određivanjem teksta koji je kolegij usvojio, omogućujući tako da u slučaju osporavanja objavljeni ili dostavljeni tekstovi u potpunosti odgovaraju potonjem. Ta potvrda vjerodostojnosti čini bitnu postupovnu pretpostavku čija povreda može dovesti do poništenja dotičnog akta, a sud je može istaknuti po službenoj dužnosti (vidjeti u tom smislu presude od 15. lipnja 1994., Komisija/BASF i dr., C-137/92 P, EU:C:1994:247, t. 75. i 76. i od 6. travnja 2000., Komisija/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, t. 40., 41. i 51.).

153 U konkretnom je slučaju nesporno da se sporna odluka sastoji, s jedne strane, od teksta te odluke i, s druge strane, od priloga.

154 Iz elemenata koje je SRB podnio Općem sudu proizlazi da je postupak uspostavljen unutar tog tijela radi osiguranja potvrde vjerodostojnosti takve odluke počivao na vlastoručnom potpisu teksta odluke i dostavnog obrasca.

155 Potvrda vjerodostojnosti teksta sporne odluke osigurana je u dovoljnoj mjeri vlastoručnim potpisom koji na nju stavi predsjednik SRB-a.

156 Glede priloga spornoj odluci, SRB je Općem sudu podnio dostavni obrazac koji je predsjednik SRB-a vlastoručno potpisao i koji izričito upućuje na dva priložena elementa te sadržava identifikacijski broj.

157 Usto, SRB je Sudu podnio snimku ekrana koja se odnosi na sadržaj sustava ARES.

158 Iz te snimke ekrana proizlazi ponajprije da je broj naveden na dostavnom obrascu iz točke 156. ove presude referentni broj *(Save number)* koji u sustavu ARES označava spis koji odgovara spornoj odluci.

159 Navedena snimka zaslona omogućuje potom da se dva priložena elementa spomenuta u tom dostavnom obrascu prepoznaju kao, s jedne strane, tekst sporne odluke te, s druge strane, prilog toj odluci.

160 Naposljetku, iz iste snimke zaslona proizlazi da je spis koji odgovara spornoj odluci u sustavu ARES bio stvoren i poslan 11. travnja 2017., to jest na dan donošenja sporne odluke.

161 S obzirom na te elemente, SRB-ov navod prema kojem je sustav ARES na taj datum sadržavao datoteku koja odgovara prilogu spornoj odluci, a na koju upućuje dostavni obrazac, mora se smatrati dokazanim.

162 Tu ocjenu ne dovodi u pitanje okolnost da se u snimci zaslona koju je SRB podnio također navodi registracijski broj (*Reg. number*), koji se razlikuje od referentnog broja, te datum registracije spisa, to jest 13. lipnja 2017., koji, prema neosporenim SRB-ovim objašnjenjima, upućuju na zatvaranje predmetnog spisa.

163 U tim okolnostima, vlastoručni potpis koji je predsjednik SRB-a stavio na dostavni obrazac dovoljan je da zajamči potvrdu vjerodostojnosti priloga spornoj odluci.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja

164 U sklopu svojeg prvog tužbenog razloga podnesenog u prvom stupnju društvo Landesbank Baden-Württemberg ističe da sporna odluka nije dostatno obrazložena jer ne sadržava niz relevantnih informacija, osobito glede prilagodbe njegova *ex ante* doprinosa SRF-u za 2017. njegovu profilu rizičnosti.

165 Iz točke 122. ove presude proizlazi da obrazloženje sporne odluke mora, uzimajući u obzir kontekst koji okružuje tu odluku, osigurati to da se društvu Landesbank Baden-Württemberg priopće dovoljne informacije da shvati na koji je način njegov osobni položaj uzet u obzir prilikom izračuna njegova *ex ante* doprinosa SRF-u za 2017., s obzirom na položaj svih ostalih dotičnih institucija.

166 Kao što je to utvrđeno u točki 139. ove presude, u tu svrhu SRB mora objaviti ili dostaviti društvu Landesbank Baden-Württemberg, u agregiranom i anonimiziranom obliku, informacije o dotičnim institucijama upotrijebljene za izračun tog doprinosa, ako se te informacije mogu priopćiti bez ugrožavanja poslovne tajne.

167 Među informacijama koje se tako moraju staviti na raspolaganje društvu Landesbank Baden-Württemberg kako bi ono raspolagalo dostatnim obrazloženjem sporne odluke nalaze se, među ostalim, granične vrijednosti svakog „skupa” i vrijednosti pokazatelja koji se odnose na njih, na temelju kojih je *ex ante* doprinos društva Landesbank Baden-Württemberg SRF-u za 2017. prilagođen njegovu profilu rizičnosti.

168 No, nesporno je da su elementi koji se nalaze u spornoj odluci i u usklađenom prilogu kao i oni dostupni na SRB-ovoj internetskoj stranici na datum sporne odluke obuhvaćali tek dio relevantnih informacija koje je SRB mogao priopćiti bez ugrožavanja poslovne tajne.

169 Konkretno, usklađeni prilog nije sadržavao podatke o graničnim vrijednostima svakog „skupa” i o vrijednostima pokazatelja koji se odnose na njih.

170 SRB je usto naveo pred Sudom da takve informacije nije objavio ni na svojoj internetskoj stranici na datum sporne odluke.

171 Proizlazi da sporna odluka nije dostatno obrazložena i da je osnovan prvi tužbeni razlog koji je društvo Landesbank Baden-Württemberg podnijelo u prvom stupnju.

172 Slijedom toga, spornu odluku valja poništiti u dijelu u kojem se odnosi na društvo Landesbank Baden-Württemberg, pri čemu nije potrebno ispitati ostale tužbene razloge istaknute u prvom stupnju.

Održavanje na snazi učinaka sporne odluke

173 SRB je od Općeg suda zahtijevao da odgodi učinke mogućeg poništenja sporne odluke u trajanju od šest mjeseci nakon datuma na koji njegova presuda postane pravomoćna.

174 Valja podsjetiti na to da, sukladno članku 264. drugom stavku UFEU-a, Sud, ako to smatra potrebnim, navodi koji se učinci akta koji je proglasio ništavim moraju smatrati konačnima.

175 U tom pogledu iz sudske prakse Suda proizlazi da, uzimajući u obzir razloge pravne sigurnosti, učinci takvog akta mogu biti održani osobito ako bi trenutačni učinci njegova poništavanja doveli do ozbiljnih negativnih posljedica za zainteresirane osobe i kada se zakonitost pobijanog akta ne osporava zbog njegova cilja ili sadržaja, nego zbog nenadležnosti njegova donositelja ili zbog povrede bitnih postupovnih pravila (presuda od 7. rujna 2016., Njemačka/Parlament i Vijeće, C-113/14, EU:C:2016:635, t. 81. i navedena sudska praksa).

176 Iako je u konkretnom slučaju sporna odluka donesena kršenjem bitnih postupovnih pravila, Sud nije, naprotiv, u ovom postupku utvrdio pogrešku koja utječe na usklađenost tog akta s pravilima kojima je uređen izračun *ex ante* doprinosâ SRF-u i koja su utvrđena Direktivom 2014/59, Uredbom br. 806/2014 i Delegiranom uredbom 2015/63.

177 Poništiti spornu odluku a da se ne predvidi održavanje na snazi njezinih učinaka dok se ne zamijeni novim aktom ugrozilo bi provedbu Direktive 2014/59, Uredbe br. 806/2014 i Delegirane uredbe 2015/63, koje su bitan dio bankovne unije, koja doprinosi stabilnosti europodručja.

178 U tim okolnostima učinke sporne odluke u dijelu u kojem se odnosi na društvo Landesbank Baden-Württemberg valja održati na snazi dok u razumnom roku, koji ne može biti dulji od šest mjeseci od datuma objave ove presude, na snagu ne stupi nova SRB-ova odluka kojom se utvrđuje *ex ant*e doprinos te institucije SRF-u za 2017.

Troškovi

179 U skladu s člankom 184. stavkom 2. Poslovnika Suda, kad je žalba osnovana i Sud sâm konačno odluči, Sud odlučuje o troškovima.

180 Članak 138. stavak 1. tog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, određuje da je stranka koja ne uspije u postupku dužna, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Usto, članak 138. stavak 3. navedenog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, predviđa da, ako stranke

djelomično uspiju u svojim zahtjevima, svaka stranka snosi vlastite troškove. Međutim, ako se to čini opravdanim u danim okolnostima, Sud može odlučiti da, osim vlastitih troškova, jedna stranka snosi i dio troškova druge stranke.

181 U konkretnom slučaju, s obzirom na ukidanje pobijane presude i prihvaćanje tužbe u prvom stupnju, valja naložiti, s jedne strane, Komisiji, SRB-u i društvu Landesbank Baden-Württemberg da snose vlastite troškove u vezi sa žalbenim postupkom te, s druge strane, SRB-u da, osim vlastitih troškova u vezi s prvostupanjskom postupkom, snosi i troškove društva Landesbank Baden-Württemberg u vezi s tim postupkom.

182 U skladu s člankom 140. stavkom 1. Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Slijedom navedenog, Kraljevina Španjolska snosi vlastite troškove u vezi sa žalbenim postupkom, a Komisija, kao intervenijent pred Općim sudom, snosi vlastite troškove u vezi s prvostupanjskim postupkom.

183 U skladu s člankom 140. stavkom 3. Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, Sud može odlučiti da će intervenijent koji nije jedan od nabrojenih u članku 140. stavcima 1. i 2. navedenog Poslovnika snositi vlastite troškove. U konkretnom slučaju valja presuditi da Fédération bancaire française snosi vlastite troškove u vezi sa žalbenim postupkom.

Slijedom navedenog, Sud (veliko vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 23. rujna 2020., Landesbank Baden-Württemberg/SRB (T-411/17, EU:T:2020:435).**

2. **Odluka Jedinstvenog sanacijskog odbora, donesena na njegovoj izvršnoj sjednici od 11. travnja 2017., o izračunu *ex ante* doprinosâ Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017. (SRB/ES/SRF/2017/05) poništava se u dijelu u kojem se odnosi na društvo Landesbank Baden-Württemberg.**

3. **Učinci odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora, donesene na njegovoj izvršnoj sjednici od 11. travnja 2017., o izračunu *ex ante* doprinosâ Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017. (SRB/ES/SRF/2017/05), u dijelu u kojem se odnosi na društvo Landesbank Baden-Württemberg, održavaju se na snazi dok u razumnom roku, koji ne može biti dulji od šest mjeseci od datuma objave ove presude, na snagu ne stupi nova odluka Jedinstvenog sanacijskog odbora kojom se utvrđuje *ex ante* doprinos te institucije Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017.**

4. **Europska komisija snosi vlastite troškove u vezi s prvostupanjskim i žalbenim postupkom.**

5. **Jedinstveni sanacijski odbor snosi, osim vlastitih troškova u vezi s prvostupanjskim i žalbenim postupkom, i troškove društva Landesbank Baden-Württemberg u vezi s prvostupanjskim postupkom.**

6. **Društvo Landesbank Baden-Württemberg, Fédération bancaire française i Kraljevina Španjolska snose vlastite troškove u vezi sa žalbenim postupkom.**

Potpisi